

Сарвар ОЧИЛОВ

МУҲАББАТ СОҒИНЧИ

Қарши
«Насаф» нашриёти
2006

84(34)6-5 438.824.2428. - Шеърлар

Ёш ҳаваскор Сарвар Очилов ўз шеърларида яхшилик, ишонч ва инсонга хос туйғуларни излаётгандек, идрок этишга интилаётгандек туюлади. Шу сабабли ҳам унинг жавобли ва жавобсиз сўроқлари мисраларда янги майса каби титраб турганини ҳис қиласиз.

10-32391/091

2006	Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Mk
A	

4702620202-29 29-2006
376(06)2006

С. Очилов, 2006 й

ISBN 5-7323-0511-3

ЯККАБОҒИМСАН

Киндик қоним томган азиз тупроқсан,
Менга илҳом берган буюк диёрсан.
Қайларга борсам ҳам ёдимда ўзинг,
Фуруримсан, фахримсан, Яккабоғимсан.

Тошларингда жаҳонгирим изин қолдирган,
Офтобингда аждодларим юзин қолдирган,
Фанимларинг қарашга ҳам юрак олдирган,
Фуруримсан, фахримсан, Яккабоғимсан.

Шажара дарахтин бир шохи ўзинг,
Оқлайман албатта берган нон-тузинг,
Жаҳон қомусида янграр бир сўзинг,
Фуруримсан, фахримсан, Яккабоғимсан.

Халқинг насибаси тупроқларингда,
Дунё такрорламас якка бир боғсан.
Сарвар улғаймоқда сенинг бағрингда,
Фуруримсан, фахримсан, Яккабоғимсан.

ТИЛАК

Чегаранг даҳлсиз, мусаффо осмон,
Интилсанг толе ёр, келдики замон.
Кўкрагингни кериб энди сур даврон,
Боқий умр кўргин, хур Ўзбекистон.

Муқанна, сен энди ниқобингни еч,
Эркига эришди ахир диёринг.
Сарвар содиқ бўлиб қолар онтида,
Боқий умр кўрсин шонли Ватанинг.

* * *

Кимнидир худоси ақли бўлса ҳам,
Кимнидир худоси бойлиги бўлар.
Менинг ҳам худом бор, ёлғиз Худо бор,
Бу менинг волидам, соддадил онам.

Баъзида онамга ёқмас иш қилдим,
Билиб ҳам дилига озор етказдим.
Кўнглин сўрашга ҳам журъатсиз бўлдим,
Нетайки, бу менинг қашшоқ бир феъллим.

Кўзларига қараб хаёлга толдим,
Сўзларини тинглаб, хайратда қолдим.
Барчаси ҳақиқат, энди мен билдим,
Онам сабаб бўлиб дунёни кўрдим.

ОНА

Онани ўхшатманг ҳеч бир нарсага,
Эъзоз этинг қўйиб гуллар кафтига.
Онани бериб қўйиб йиллар ҳукмига,
Афсус-надоматин чекманг эртага.

Онажон, бу ғамгин кўзларингизни,
Ўхшатишга арзимас кўкда юлдуз ҳам.
Сизнинг қошингизда узрини айтиб,
Ўғлингиз бошини эгади бу дам.

КАДРЛА

Дунёда отанинг қарғиши ёмон,
Отангни хўрлатма, зорлатма, инсон.
Сен унинг авлоди - зурриёдисан,
Шуни унутмасанг бўлмайти ёмон.

Оила кўргони отадир, билсанг,
Она - ёритувчи машъал, бир безак.
Уларнинг бағрини ногаҳон тилсанг,
Қарғишга учрашинг аёндир бешак.

Ҳеч ёлғон сўзлама боқиб кўзига,
Ажинлар тушгандир қара, юзига.
Ҳаммаси сени деб, сени деб инсон,
Барчасин ўйлаб кўр, сўнг йўқдир имкон.

ЯХШИЛАР

Дунёда кўп эрур одатлар,
Яхшиликка душман абад ёмонлик.
Ёмоннинг зулмидан чексак озорлар,
Яхшининг боғидан еймиз мевалар.

Ҳаётда яхши кўп, ёмон жуда кам.
Дунёга ҳар доим яхшилар ҳакам.
Ёмонга йўл бериб эргашсанг унга,
Кўзинг ёшга тўлар, дилинг доғи ғам.

Ҳар инсон дунёга бир бора келса,
Демак, ҳар бир кундан кўрайлик маъно.
Вақт келиб дунёдан кунимиз битса,
Кўҳна бу дунёга қилмайлик даъво.

Инсонсан, дунёда инсондек яша,
Яхшилар меҳридан бебаҳра қолма.
Қалбингга қулоқ сол, нима дер, дўстим,
Дунёга келиб сен беиз йўқолма.

Ғам кўрмасанг дунёда мамнун юрмайсан,
Дард кўрмасанг дунёда бахтни сезмайсан.
Яхшиликни билсанг ёлғон дунёда,
Билгинки, дунёдан беиз кетмайсан.

Дунё ҳам аслида кўхна бир рўё,
Ҳар куни ёлғонин этар ошкора.
Бу дардни биринчи айтмадим асло,
Ўлимдан бошқаси ёлғон, сафсата.

Адолат ахтариб ўтганлар озми,
Виждонини сотиб, еганлар озми?
Эй дунё, ёлғондан ахир, мен тўйдим,
Сабримиз дарёси шунча саёзми?

ИНСОН

Инсонни ҳайвондан фарқли яратмиш,
Фарқлиги шундаки, онгли яратмиш.
Танграмга аёнмиш барча қилмишлар,
Ўлим ҳақ, борганда жавоб сўрармиш.

Қусур-у иллатлар йўқ эмас ахир,
Яна кўпайиши шартми бизларда.
Ҳақиқат қанчалар бўлмасин тахир,
Танграм берган ҳаё қолди қайларда?

Ҳар ким яшайверар ўз билганича,
У ҳолда эй дўстлар, борамиз қайга?
Ҳар инсон ҳаётда ўзича тўғри,
У ҳолда айтинглар, унда ким ўғри?

Қилган гуноҳимиздан бўйин товлаймиз,
Аслида эй дўстлар, кимни алдаймиз.
Ҳаммамиз бир бутун онгли инсонмиз,
Иллатлардан халос бўламиз қачон?

МЕНИНГ ЮЛДУЗИМ

Ҳар кимнинг биттадан юлдузи бўлса,
Юлдузи сўнганда гар куни битса,
Лек танлаш ҳуқуқи инсонда бўлса,
Ўша етти юлдузнинг бири меники,
Энг йирик ёрқини танҳо меники.

Айтинг-чи бу дунё кимдан қолмаган,
Кимлар қилмишига жавоб олмаган.
Лек ёрқин юлдузлар асло сўнмаган,
Ўша етти юлдузнинг бири меники,
Энг йирик ёрқини танҳо меники.

ЁМҒИР СОҒИНЧИ

Ёмғир ёғавергин шивирлаб тинмай,
Дехқон ҳам уруғни қадасин емай.
Ҳосил мўл бўлади баҳорин берса,
Эй нажот ёмғири, ёғавер тинмай.

Сең ёғсанг, қақраган дилим яйрайди,
Майса униб ердан, чўллар яшнайти.
Ўлкамнинг боғида гуллар очилиб,
Боғдаги булбуллар хушҳол сайрайди.

Ёзнинг саратони, кузнинг шамоли,
Қишнинг қаҳратони бездирди бизни.
Соғиниб кутгандек ахир, баҳорим,
Эй нажот ёмғири, ёғавер тинмай.

Соғинтириб кўйдинг баҳор ёмғири,
Сендадир халқимнинг ризқ-насибаси.
Шукроналар айтар ҳаёт ёмғири
Сенга яратганнинг ожиз бандаси.

Баҳор ҳам келмайди сен келмасанг гар,
Ҳар томчинг тириклик, тотли шу қадар.
Сенсиз ўртар эди дунёни қадар,
Тин олмай ёғавер баҳор ёмғири.

ХАЁЛАН

Орзу қилиш осонми, ё хаёл сурмоқ,
Ҳаётда хаёлдан нима устунроқ?
Хаёл олиб кетди орзуйим сари,
Менинг бу орзуим мўлжали кўпроқ.

Кўр хаёлда кўради кўзин кўришин,
Шол хаёлда кўради чопиб юришин.
Бахтсиз кўрса хаёлда бахтли бўлишин,
Хаёлдан устунроқ яна нима бор?

Ҳаётда имконсиз нарсалар ҳам бор,
Хаёлан эришсанг бўлар уларга.
Хаёлда уммондек орзуларим бор,
Ҳаётда эришгум албат уларга.

МАҒРУР КЕТАМАН

Мен ёмон бўлишни хоҳлаганим йўқ,
Яхши бўлишни ҳам машқ қилганим йўқ.
Фақат бир нарсадан доим кўнглим тўқ,
Мағрур бўлиб келдим, мағрур кетаман.

Ҳаёт аямасдан синов берса ҳам,
Фаним тепиб ўтиб, дўстим кулса ҳам.
Барибир бошимни эголмас бу ғам,
Мағрур бўлиб келдим, мағрур кетаман.

Юракда дардларим бугун қатма-қат,
Тақдирдан ҳеч қачон кутмайман шафқат.
Ҳаётда шиорим - сабр ва тоқат,
Шундай бўлиб келдим, шундай кетаман.

Севгидан топсам ҳам фақат озорлар,
У томон бошласа сўлгин хаёллар.
Барибир туйғумдан устун келаман,
Мағрур бўлиб келдим, мағрур кетаман.

Майлига ўйлашсин кибрли дея,
Олдимдан чиқса ҳам тик битта қоя.
Пиёда мен яёв юриб ўтаман,
Мағрур бўлиб келдим, мағрур кетаман.

Эгилган бошларни қилич ҳам кесмас,
Тантилар элининг битта мардиман.
Тилимдан шу сўзлар бир лаҳза тушмас,
Орзу кўрғонига албат етаман.

ИТОАТ

Қаерларда қолди бизнинг диёнат,
Наҳот эзгу ниятлар бўлмас ижобат.
Ҳар не бўладиган бу кенг дунёда,
Биздагина қолибди фақат итоат.

Итоат қилмоқлик саодати не,
Тинч яшамоқликми ё бўйин эгиш.
Яшашингни асл маъноси ҳам не,
Наҳот, наҳот фақат нафсинг қондириш?

Инсон яшаш учун бир бора келса,
Бугун бор, эртага йўқлигин билсин.
Вақт келиб, дунёда куни гар битса,
Эзгу аъмол билан кўзини юмсин.

АЙБ ҚИДИРМА

Айбларим қидирдинг боқиб изимга,
Ёлғонни сўйлайсан қараб кўзимга.
Барчасин жавоби фақат ўзимда,
Авалло қидиргин сен ўз айбингни.

Гийбатим қилиб тухматлар қилдинг,
Менинг рост сўзимни ёлғонга йўйдинг,
Қарагин, юзимга оёғинг қўйдинг,
Авалло қидиргин сен ўз айбингни.

Хатоларим барчаси ўзимга аён,
Йўлдан оздирибди сени ҳеч шайтон,
Менинг юрагимда яшайди иймон,
Қидиргин, излагин сен ўз айбингни.

Кўнглим қораликни ўзига олмас,
Фасодлар унда ҳеч яшаб қололмас,
Бепарво туришга сабрим-да қолмас,
Наҳот, менинг қадрим ерда қолдими?

Ёмонликдан бутунлай йироқ,
Бўлар доим сўзлари янғроқ,
Вужудини босар бир титроқ,
Шеърятдан баҳра олган дил.

Яхшиликни тугар дилига,
Ажиб ҳислар қўнар кўнглига.
Дармон бўлар кўнгил дардига,
Шеърятдан баҳра олган дил.

СЕВИБ ҚОЛДИМ

Севиб қолдим бир қизчани,
Мисли кўкда юлдузчани.
Хаёлимни олган ўша,
Қийноқларга солган ўша.
Салом берар шаддодгина,
Алик олсам жилмаяди.
Кўзларига боқдим зимдан,
Севишимни у билади.

БИЛАМАН

Жаҳолат ботқоғи тортиб кетса ҳам,
Бўронлар қаддимни букиб кетса ҳам,
Фироқдан қалбингиз чекса ҳамки ғам,
Биламан, барибир мени севадиз.

Севгингиз дунёда буюқдан буюқ,
Муҳаббат боғидан гуллар терасиз.
Дилингиз мени деб бўлса ҳам куюқ,
Биламан, барибир мени севадиз.

Севгингиз қадрига мен етолмадим,
Тоза ишқ бўйини сеза олмадим,
Энди ёдингиздан ҳеч кетолмадим,
То абад севгилим, мени севинг сиз.

Сизни кўриб топдим ўзимни ўзим,
Ҳисларим ҳайқирар: «Топдим-ей ёрим».
Беорга йўймангиз ошиқ йигитни,
Фақат, фақат, фақат мени севинг сиз.

ҚАНДАЙ УНУТАЙ

Кўнглимга бўйруғим ўтмади,
Гул ҳуснинг хаёлдан кетмади.
Ўзгага кўзим ҳам боқмади,
Не қилай, унута олмасам сени.

Мени унут дединг, осон шунчалар,
Сени унутмоқлик қийин қанчалар.
Бу қатъий сўзларинг жоним тилкалар,
Не қилай, унута олмасам сени.

Юрагим фақат сени деб урса,
Нигоҳинг жонимни суғуриб олса,
Бу дардим камаймай ҳар нафас ортса,
Ўзинг айт, қандайин унутаи сени.

Кўзларингдан боқар ажиб бир ҳаё,
Қалбинг сувдек тоза, тошқин бир дарё.
Сўзлаган сўзларим эмасдир рўё,
Маҳбубам, сен фақат мен-чун яралган.

Сени ўйламайман бир бевафо деб,
Муҳаббат - шунчаки кайфу-сафо деб.
Яшайман мен фақат, фақат сени деб,
Маҳбубам, сен фақат мен-чун яралган.

СОҒИНЧ

Соғинч эзғилайди бу кун қалбимни,
Миллар имиллайди худди асрдек.
Гаровга тикканман ўзим жонимни,
Жангда мағлуб бўлган асирдек.

Соғиниб чарчашдан жуда қўрқсам ҳам,
Бир кулиб боқининг менга кифоя.
Ҳижронда қолишдан жуда қўрқсам ҳам,
Севдим деган сўзинг менга кифоя.

Кўнгил бериш балки эмас абадий,
Чунки висол онин ҳижрони ҳам бор.
Сенга кўнгил қўйишим тақдир, азалий,
Чунки менга аталган танҳо сенсан, ёр.

Бу гўдак қалбимни босса ҳам ғусса,
Бир табассум айлашинг ўзи кифоя.
Бу мағрур бошимни соғинч гар эгса,
Келдим деган розинг ўзи кифоя.

ТҮРТЛИКЛАР

Елкамда турибди шайтон ва раҳмон,
Қай бирининг сўзига қулоқ солайин.
Қай бири дўсту, қай бири душман,
Сўзласин, қилмишин англаб олайин.

Шунчаки яшасам, шунчаки кулсам,
Шунчаки ҳаётдан хуш-мамнун юрсам.
Демак, бу дунёда ёлғон борлигим,
Демак, мен умримга хиёнат қилдим.

Фиғоним фалакка етган кундир бу,
Тақдирим қўлимга кишанин солди.
Армоним ижобат бўлган кундир бу,
Оллоҳим кўнглимга бир дардни солди.

Қалбимда ҳисларим алдаса,
Юрагим сени деб урмаса.
Севгига хиёнат қилган куним бу,
Ишонгин, ишқингда ўлган куним бу.

Қалбим пора, дилим пора,
Мени тушунсанг-чи зора.
Сени севдим, фақат сени,
Қийнаб қўйдинг жоним, мени.

МУНДАРИЖА

Яккабоғимсан.....	3
Тилак.....	3
«Кимнингдир худоси...».....	4
Она.....	4
Қадрла.....	4
Яхшилар.....	5
«Дунё ҳам аслида...».....	6
Инсон.....	6
Менинг юлдузим.....	7
Ёмғир соғинчи.....	7
Хаёлан.....	8
Мағрур кетаман.....	8
Итоат.....	9
Айб қидирма.....	10
«Ёмонликдан бутунлай...».....	10
Севиб қолдим.....	11
Биламан.....	11
Қандоқ унитай.....	12
«Кўзларингдан боқар...».....	12
Соғинч.....	13
Тўртликлар.....	14

АДАБИЙ-БАДИИЙ НАШР

ОЧИЛОВ САРВАР

МУҲАББАТ СОФИНЧИ

Шеърлар

Мухаррир: З.Омонова.
Техник муҳаррир: Ч.Раҳмонов.
Мусаҳҳих: З.Очилова.
Бадий безакчи: Ж.Норқобилов.

ИБ1030

Теришга 15.06.2006 йилда берилди. Босишга 21.06.2006 йилда рухсат этилди. Бичими 84x108 $\frac{1}{32}$. Шартли босма тобоғи 0,84. Шартли бўёқ-оттиск 0,90. Нашр босма тобоғи 0,56. 39-2006-шартнома. 223-букюртма. 250 нусхада. Эркин нархда.

«Насаф» нашриёти, 730018. Қарши шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси, 22-уй.